

V dosegu vsega tega je treba resnega dela, in sicer v prvi vrsti pri učiteljstvu samem, po katerem ima prehajati v šole, na učečo in vzgajajočo se mladino. Nikjer ni pregovor: »Besede mikajo, zgledi vlečejo!« bolj na pravem mestu, kakor ravno tukaj. Mladina dostikrat je prehitro opazi, je li njen učitelj-vzgojevalec na pravem mestu, izpolnjuje li z navdušenjem in požrtvovalnostjo svoj sicer težavni, a vendar važni posel, ali je morebiti samo plačan dninar — stroj, ki opravlja svoje delo prisiljeno! Delo, storjeno brez iskrene ljubezni, je le prazen, brezploden trud. Iz srca vsrce! To bodi deviza vsakega, trdo srce rodi trdo srce!

Otroško srce naj bo popolnoma v učiteljevi oblasti, ki ga lahko pretvaja liki svečar mehak vosek! Nagiblje ga po vedno resnejšem delovanju k milobi, usmiljenosti, blagodejnosti in trudapolnem delovanju ter tako odvraca od vseh pogubljivih dejanj tako zase, kakor za druge. Učitelj mora gojenca vedno navajati in krečiti v samostalni duševni in telesni delavnosti, ga navajati do takega delovanja, da ne bo nikoli imel časa vdajati se brezposelnosti, lenobi in pogubonosnemu premišljevanju. Navaditi se mora v tem, da delo rodi vedno novo delo, po katerem je potreben dobrodejni in okrepevalni počitek. Zato je treba v šoli vedno menjavati resno delo učenja z blagodejno vplivajočim odmorom. V tem oziru je vplivati na vse gojence enakomerno brez vsega razločka; tukaj ne sme biti žaleče razlike med bogatincem in siromakom nobenega zapostavljanja in nikakršnega predpostavljaja — enaka pravica in enake dolžnosti morajo biti za vse! Navajati je skupno vse k resnemu delovanju, ne samo do trudapolnega in skrbilnega dela, nego tudi k delom usmiljenosti do resnično ubogih. Prednjači naj kot posnemanja vreden zgled ta, ki z vsem svojim vedenjem, pridnostjo in učenjem kaže, da je resnično in odkritosrčno dober. Dobro je, če spoznamo hinavstvo; to naj se zatira z vsemi močmi, posebno pa svetohlinstvo. Ta dušo in telo moreča kuga se polasča posebno v sedanjih časih ženstva tako hudo, da človek že komaj more ločiti pravo, odkritosrčno pobožnost od hinavske, navidezne. Prava pobožnost se skriva in hrepeni le po plačilu na onem, ne na tem svetu. Negujmo pa z vsemi močmi resnično pobožnost! Razlagajmo otrokom z navdušenjem, ki sega v srce, krasne, nebeske nauke ljubezni, po katerih naj se ravna v vseh dejanjih in nehanjih svojega življenja, ki jim postanejo resnično blažilni in tolažilni lek v vseh slučajih njihovega življenja! Iz pisem vojnikov domačinom je neštetokrat čitati, kako se naši hrabri vojniki v velikih skrbih za svoje domače in neznosnih lastnih mukah obračajo na tolažilne nauke Kristove in se v svojih najsilnejših mukah in silnem trpljenju vdajajo v njegovo voljo in trpe potrpežljivo naprej do srečnega ali tudi nesrečnega konca. Posnemajmo jih tudi mi učitelji v tem, a ne pozabimo obenem, da moramo kot pionirji prosvete največ trpeti doma ne samo za svoje, nego tudi za druge! Zato pa smo opravičeni tudi po naukih te ljubezni zahtevati, kar nam gre. Zakaj vsak delavec je vreden svojega plačila. Na delo tedaj, ker resni so dnovi, a delo in trud nam ne bo blagoslovi!

Citat iz »Slovenca« (Štev. 59. z dne 13. t. m., str. 4., zadnji odstavek v dopisu »Iz za fronte«): »Ne poudarjam krivičnih besed, če trdim, da je v tej vojni padla krščanska ljubezen do bližnjega po nekaterih krajih in pri nekaterih ljudeh do ostudnosti najnižjega samoljubja. In s tem — konec.« — Fric.

Književnost.

»Napredak«, naučno-pedagoška smotra. Izdaje Hrvatski pedagoško-književni zbor. Glavni urednik: Stjepan Basariček. Saurednici: Davorin Trstenjak i Josip Skavič. — Sveska III. — Sadržaj. Teorijska pedagogija. Josip Marič: K problemu seksualnoga uzgajanja. — Dr. Vladimir Dvorniković: Psihologija Teodora Ribota. — Miloš Borojevič: Dr. W. Lay o temeljima i principima školekacije. — Praktična pedagogija. Danica Jeranova: Primjer iz prirodoisne obuke. — Stjepan Tomić: Tjelesna kazen u školi. — Književna smotra. Obnovljene naše školske knjige. — Obzor po pedagoškem svijetu. Davorin Trstenjak: Iz njemačke pedagoške literature. — A. Nadviški: Iz madžarske pedagoške literature. — Manji člani in bilješke. Davorin Trstenjak: Djeca u službi kazališta. — Davorin Trstenjak: Sitna pedagogija.

Dvajsetletnica dunajskih koncertov »Glasbena Matica«. »Slov. Narod spominja, da je poteklo dvajset let, kar je »Glasbena Matica« 23. marca 1896 prvokrat nastopila na Dunaju. Pela je Gallusov »Musica no-

ster amor«. slovenske narodne pesmi, Fibichovo »Pomladno romanco«. Nedvedov »Nazaj v planinski raj«, Foersterjevo »Ljubico« in Brucknerjev »Te Deum«. Dne 25. marca 1896 je pa izvajala A. Dvornikova »Mrtvaškega ženina«. Uspeh je bil velikanski. S ponosom se smemo Slovenci spominjati te prireditve, ki je na njej sodelovalo tudi več ljubljanskih učiteljev in učiteljic; tovariš Anton Razinger celo kot solist. Tovariš Gangl je moral takoj po koncertih še ponoči o uspehih brzojavno poročati skladatelju Nedvedu, ki je tedaj ležal na smrt bolan v svojem stanovanju v Frančiškanski ulici v Ljubljani v hiši, kjer je danes Učiteljska tiskarna. Tako mu je pokojni skladatelj naročil ob slovesu.

»Ljubljanski Zvon.« Vsebinske marčnega zvezka: 1. Fr. Albrecht: Polnočni sonetje. 2. Fr. Albrecht: Pomladnja slutnja. 3. Dr. Ivo Šorli: Štefan Zaplotnik. 4. Janko Samec: Trst. 5. Josip Ribičič: Razvaline. 6. Janko Samec: Ob Adriji. 7. Jakob Tarabatin: Ruska publicistika. 8. Stanko Svetina: Skice in portreti. 9. Janko Samec: Zagrajite nam! 10. Ivan Podrobnik: Iz za zaves. 11. Književna poročila. 12. Slovstveni zapiski.

»Glasbena Matica«. Prihodnji dobrodelni koncert bo dne 8. aprila v dvorani hotela »Union« v Ljubljani.

Srednješolske vesti.

Dijaki in dijakinje državne gimnazije in liceja so priredili dne 24. pret. meseca sijajno akademijo v vojaopomožne svrhe. »Edinost« pravi koncem poročila (št. 88 z dne 28. marca 1916): »Prireditve je torej sijajno uspela v vsakem pogledu. Ko izrekamo to odkrito in brezpogojno priznanje, bodi nam dovoljena tudi odkrita beseda o tem, česar smo — pogrešali. Program je bil sicer srečno izbran, primerno sedanjemu velikemu času in njegovim dogodkom. Prav je bilo, da so bile na programu točke, ki so slavile vrline naših mogočnih zaveznikov. Želeli pa bi bili tudi točke, ki bi bila aludirala na manifestacijo, ki je za našo državo ob nje narodnostni sestavi neizmerne pomena za bodočnost od strani vseh narodov države: bratstva, soglasne ljubezni in zvestove do domovine in vladarske hiše in brezprimernega junaštva in tesnega bojevnega tovarištva v teh usodnih časih, ki jih prežija monarhija. Točka, ki bi spominjala, kako so se vsi narodi preko vseh navzkrižij, ki jih sicer ločujejo, v svoji zvestobi do prestola združili v mogočno obrambo skupne domovine: taka točka bi bila še posebno povzdignila moralnični pomen te prireditve. Take točke smo živo pogrešali in upamo, da se nam ne bo štela v zlo ta odkrita beseda.«

Ravnateljstvo c. kr. moškega učiteljskega v Gorici in z njim združene izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole, ki se nahaja sedaj v Ljubljani, se je preselilo v poslopje »Združene zveze« na Dunajski cesti, št. 38., II. nadstropje. — Uradne ure so od 10. do 12. dopoldne.

Poročil se je dne 26. marca gimnazijski profesor in nadporočnik v rezervi Franc Mravljak z gospodično Zoro Hrašovčevico iz Celja. — Cestitamo!

Kranjske vesti.

EMILIJA MAROLTOVA.

Dne 29. marca t. l. je umrla na kliniki v Gradcu po hudem trpljenju gospa Emilija Maroltova, soproga našega ljubljanskega tovariša in upravnika našega lista, Frana Marolta. — Ko je bil tovariš Marolt kot petdesetletnik poklican začetkom t. l. v vojaško službo, je pokojna gospa Maroltova prevzela posle upravnika našega lista. Te posle je opravljala z zvestobo in vestnostjo, ki ji je bila priča, ko je gledala svojega moža, s katerim ljubeznijo in natančnostjo je vodil administracijo »Učiteljskega Tovariša«. Te lastnosti našega upravnika so presle na njega zvesto in ljubečo družico življenja, mi pa smo bili v teh hudih časih rešeni skrbi, kaj bo z našim listom, saj smo bili prepričani, da so te težave posle prevzele prave roke! A sedaj ta kruti udarec! Komaj uravnomo eno stvar, že se začno nove skrbi! Ampak — vajeni vsemu zlu, smo uravnali tudi to važno zadevo svojega lista, vedno prevzeti od hvalnega spomina na požrtvovalno ženo, ki je v najtežavnejšem času svoje delo dala na razpolago »Učiteljskemu Tovarišu«, zvesta mu prav do zadnjega zdiha! Bridka usoda je zadela tovariša Marolta, Oba sinova sta mu v vojni, obe hčeri sta v službi »Rdečega križa«, sam je sedaj pod orožjem, žena pa mu je umrla! Njegov skromen dom pa je ostal toraj — prazen! Ona, ki ga je držala kvišku, kamor so se vsaj misli in želje svojcev zatekale, da dobe moči in utehe v sladkem

upanju na zopetno srečno snidenje, je legla k prezgodnjemu počitku! Po zapuščenem domu se sedaj izprehajajo samo veseložalostni spomini! Kdorkoli in kadarkoli se vrne tjakaj, ljubeče materine in ženine roke ga ne objamejo več! To je tragedija! — Tako hudo prizadeti rodovini, razkropljeni sedaj križerji sveta, izrekamo svoje iskreno sočustvovanje! Naj jih vse tolaži zavest, da vsi čutimo z njimi in da je sedaj vse polno groze, kamor pogleda oko. Druge utehe jim ne moremo dati! — Blagi in idealni gospod Maroltovi pa bodi ohranjen nemilni spomin v zgodovini bojev in naporov slovenskega naprednega učiteljstva! Tudi skozi njeno srce so šli meči vseh naših bolečin! Naj ji bo sedaj počitek sladak! Ave, anima pia!

— Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani ima svoj redni občni zbor za leto 1915 dne 19. aprila t. l. ob pol 10. uri dopoldne z običajnim dnevnim redom v načelstveni sobi Učiteljske tiskarne. — K obilni udeležbi vabi odbor.

— Iz žebnice pri Škofji Loki. Dobrodelna predstava na korist vojnim invalidom v nedeljo, dne 12. pret. meseca, popoldne se je izvršila naravnost sijajno. Ne vemo, ali naj bolj pohvalimo požrtvovalnost šolske voditeljice Ivanke Cegnarjeve, ali dovršenost igranja in petja. V imenu vojnih invalidov, ki jim je predstava donesla čistega 100 K, hvala prisrčna in domovinska! Mimogrede bodi omenjeno, da je naša šolska voditeljica v patriotične namene neumorno delavna in požrtvovalna.

— Narodne šole občni zbor bo v sredo, 19. aprila 1916 ob 9. uri dopoldne v prostorih »Učiteljske tiskarne«.

— Deželno slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani ima svoj redni občni zbor za leto 1915 dne 19. aprila t. l. ob pol 11. uri dopoldne z običajnim dnevnim redom v načelstveni sobi. »Učiteljske tiskarne«. — K obilni udeležbi vabi odbor.

— Iz ljudskošolske službe. Za suplentinjo v Šmarinem pri Litiji je nameščena absolvirana kandidatinja Frančiška Ivančičeva namesto učiteljice Frančiške Furlanove, ki je na dopustu. Definitivni učiteljici Mariji Veseličevi je poverjeno vodstvo šole na Vrhopolu. Izstopila je iz Lichtenurnovega zavoda učiteljica Marija Rottova in vstopila S. Jolanda Celarjeva. — Za suplentinjo v Črnomlju je nameščena Marija Rozmanova iz Gorice, v Toplicah Josipina Fischerjeva. Absolventinja dekljskega liceja v Ljubljani Hedviga Švigljeva, je pripuščena kot hospitantinja na osemrazredni dekljski šoli Lichtenurnovega zavoda. — Gabrijela Balančeva, ki je službovala sedaj v Planini, je nameščena za suplentinjo v Budanjah, ker je moral nadučilj Požar v vojaško službo. Za provizorično učiteljico v Srednji-vasi je imenovana suplentinja Marija Krnerjeva.

— Petindvajsetletnico svojega službovanja praznuje 13. t. m. Jernej Novelli, uslužbenec Učiteljske tiskarne. Vstopil je leta 1891 v tedanjo Kleinovo tiskarno. Z njo vred smo prevzeli tudi Jerneja, zvestega marljivega, skozinskozi poštenega delavca. Jernej je eden onih redkih mož, ki ne dela le v lastni prid, ampak tudi v prid podjetja, ki mu daje vsakdanji kruh. Želimo mu, da bi mogel še nadaljnih petindvajset let opravljati svoj posel, zdrav in čil. Te vrstice naj dostojno počaste skromnega, pa vsega spoštovanja vrednega delavca.

— Odpoklican je na novo službovanje k deželnemu odboru v Ljubljano V. Rohrmann, ravnatelj kmetijske šole na Grmu, ki pa še obdrži tudi nadalje glavno vodstvo tega zavoda.

— Nekaj podatkov o pokojnem baronu Winklerju. Znano je, da je pokojni baron Winkler imel jako lično pisavo in da je govoril in pisal svoj materni jezik, slovensko, jako spretno in pravilno. Kakor je sam pravil, je dobil lično pisavo po svojem učitelju Valentinu Lebanu. Da pa je Winkler tako dobro znal slovensko, ni čuda, saj je prvotno študiral in absolvirati filozofično fakulteto in je že služboval kot gimnazijski učitelj, toda pustil je učiteljevanje in se loti juridičnih študij ter kot jurist napravil lepo kariero. — »Edinost« piše med drugim o njem (št. 79 z dne 19. marca 1916): Nad vse pa ga je odlikovala njegova resnična in globoka ljubezen do naroda in njegovega jezika. Tako v Tolminu, kakor na Kranjskem je uvajal slovensko uradovanje, kolikor je bilo to od njega odvisno in kolikor je bilo to možno v nekdajšnjih za naše narodne aspiracije toli neugodnih časih. Osebnost ga je bila sama skromnost in ljubeznivost, kakoršne redko nahajamo med našo birokracijo. O tej njegovi skromnosti in ljubeznivosti in o njegovi gorki ljubezni do svojega jezika se je mogel pisec teh vrst često prepričati kot skromen — vojak v Ljubljani. Kot skromen podrejen organ odličnega vojaškega urada je prihajal po službenem nalogu večkrat v stike s tedanjim prvim uradnikom v deželi. Ko je bil prvokrat pri njem, ga je nagovoril nemški, ker je smatral to — kakor so že razmere

pri nas. — Ko pa mu je na Winklerjevo prijazno vprašanje odgovoril, od kje je, je začel Winkler s slovenskim razgovorom tudi v službenih stvareh. Tudi na ulici ga je baron Winkler vsedkar slovenski prijazno pozdravljati in često sta se v »Zvezdi«, v bližini »Kazine«, razgovarjala v slovenskem jeziku, ko je vse okoli njiju nemško čebrijalo. Niso to nikaka bogve kako važna dejstva, ali velepomembna so za karakteristiko pokojnika, za njegovo čustvovanje do svojega naroda. Ljubil je svoj narod, čutil z njim in delal zanj kot državni uradnik, in to je najlepši spominski cvet, ki mu ga pokladamo na njegov mrtvaški oder.

— Umrl je v Dolenji vasi pri Ribnici Josip Mrhar, predsednik krajnega šolskega sveta.

— Umrla je dne 27. marca t. l. v ljubljanski deželni bolnici po večmesečnem bolehanju gospa Ana Skalova, soproga tovariša Antona Skale, nadučitelj v Vipavi. Trije sinovi, med njimi učitelj Tone, so v vojni. — Pokojna gospa Skalova je bila blaga žena in ljubeča mati, ki je vso svojo skrb in ljubezen posvečala svojemu gostoljubnemu domu in vzgoji svojih otrok. Bodi ji ohranjen ljub spomin! Žalujemo sorodnikom naše iskreno sožalje!

Štajerske vesti.

SIMON KELLENBERGER.

— Š. V Svičini pri Zg. Sv. Kunigundi nad Mariborom je umrl tovariš Simon Kellenberger, tamošnji nadučitelj, v starosti 56 let. — Na svičinski šoli je deloval celih 30 let. — Rojen je bil v Vuzenici l. 1860., zrelostni izpit je napravil l. 1881., definitivno pa je bil nameščen l. 1883. — Bodi mu ohranjen prijazen spomin!

— Dvadnevni poučni tečaji za zelenjadarstvo se vrše dne 17. in 18. aprila na mariborski sadjerejski in vinorejski šoli.

— Društvo »Selbsthilfe der Lehrerschaft Steiermarks«. — Odbor razglasa: Društvenika nadučitelj Alojzij Philipp in nadučitelj v p. Frane Sernee, sta umrla, prvi 11. februarja, drugi 12. februarja t. l. To je 138. in 139. smrtni slučaj. Znesek po 4 K naj člani vplačajo čim najprej!

— Pohvalno priznanje je izrekel štaj. deželni šolski svet nadučitelju Ivanu Kramarju na Vranskem, učiteljici ročnih del istotam Franji Megličevi ter učiteljici ročnih del v St. Lenartu na Dr. p. Matildi Šornovi za njih marljivo delovanje v prilog vojaški oskrbi.

— V begunskem taborišču v Wagni pri Lipnici, kjer se nahajajo največ Furlani, je 3000 šoloobveznih otrok; za te obstoji 45 ljudskošolskih razredov.

— Častno občanstvo. Občina Vurberg pri Pljuju je imenovala nadučitelja v p. Fr. Zihra za svojega častnega občana v priznanje vsestranskih zaslug, ki si jih je pridobil v času svojega tamošnjega službovanja izza l. 1872. — Čestitamo na zasluženem odlikovanju!

— Proti anonimnim denunciantom. C. in kr. okrajno nadomestno poveljstvo v Mariboru naznanja, da se bo odslej oziralo le na tiste ovadbe in vloge, ki so pravilno podpisane od ovadnika. Poleg tega se mora v teh naznanilih navesti tudi vse vzroke in natančne podatke dotične osebe. Zadnji čas je došlo na nadomestno poveljstvo veliko ovadb brez podpisa, a okrajno nadomestno oblastvo se na take ovadbe ne bo več oziralo.

— Slovenski otroški vrtec v Gabrijah pri Celju, ki ga vzdržuje Ciril-Metodova družba, ob št. l. 1915/16 oskrbuje vrtnarica Marica Poglajenova, bivša vrtnarica prej v Jesenicah na Gorenjskem.

— Graška »Pedagogische Zeitschrift«, glasilo nemške zveze štajerskih učiteljev in učiteljic, v vsaki svoji številki pridno objavlja povišanje in odlikovanje štaj. nemških kolegov ob sedanjih svetovni vojni ter prinaša tudi nekrologe v tej vojni padlih sodrugov, kakor to dela tudi naš »Učiteljski Tovariš«. Prav tako. Junastvo naj se slavi!

— Okrajnih učiteljskih konferenc tudi to leto ne bo na Štajerskem.

— Draginjsko doklado štajerskemu ljudskošolskemu učiteljstvu je deželni šolski svet dogovorilo z deželnim odborom dovolil še za prihodnji kvartal, to je za čas od 1. aprila do konca junija t. l.

— Umrla je pri Svetinju na Štajerskem dne 17. marca mati nadučiteljeve soproge in učiteljice gospe Antonije Sijančeve, gospa Katarina Bobnova stara 77. let. Bila je vrla slovenska žena, ki je živela svojem z vso požrtvovalno ljubeznijo in uživala splošno spoštovanje. Bodi ji ohranjen blag spomin! — Naše iskreno sožalje!

—š— Učiteljska gospodarska in kreditna zaduga r. z. z. o. z. v Celju ima svoj redni občni zbor na velikonočni torek, dne 25. aprila 1916 v združenem lokalu v Celju na Bregu h. št. 26. Dnevni red: 1. Poročilo načelnstva o poslovanju zadruge leta 1915. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Odobrenje letnega računa in razdelitev čistega dobička. 4. Čitanje revizijskega poročila. 5. Volitve v načelnstvo in nadzorstvo. 6. Služajnosti.

Koroške vesti.

—k— Aretacija. V Tajhnu so orožniki odvedli učitelja Franca Lengerja, obdolženega zavoljo prestopka proti pravici, ter ga izročili okrajnemu sodišču v Trgu.

—k— Aretirani. „Grazer Tagblatt“ poroča, da so bili 11. pret. m. aretirani na Koroškem Franc Ksaver Meško, župnik in odlični slovenski pisatelj pri Mariji na Zilji, župnik Jurij Trunk in cerkovnik Mihael Grafenauer v Perovi pri Beljaku.

Goriške vesti.

—g— Vojno zavarovanje je po Vi-paaskem na dnevnem redu. Za Rihdmburg in okolice deluje kot zastopnik tovariš nadučitelj Rihard Gorjup, za ajdovsko-goriške občine pa tovariš Pavelj Plesničar, učitelj v Ajdovščini.

—g— Sola Družbe sv. Cirila in Metoda na Blanciah v Gorici je tudi že precej trpela zaradi italijanskih granat in šrapnelov. Sreča zanjo je bila kmetiška hiša, stoječa v bližini, ki je bila zadeta in je zgorela. Drugače bi ta izstrelki gotovo močno poškodoval šolsko poslopje. Sola na Blanciah je bila dvorazredna in je imela okoli 100 otrok. Družbo je stala na leto 5151 K. Kazala se je potreba, da šola razširijo.

Tržaške vesti.

—t— V zahvali tržaške podružnice CMD beremo tudi te presrečne besede: „... Srčna zahvala bodi tem potom izrečena g. Miri Engelmannovi in g. Pavli Hočevarjevi, ker sta tako lepo naučili deco deklamiranja „Habsburškega roda“ in g. H. Hočevarjevi še posebej, ker je pričela za otroški nivo res dovršeno uprizorjeni „Razgovor“. Iskrena zahvala g. Vidi Kersnikovi za njen veliki trud, ki ga je imela z naučenjem tako lepo uspele igre: „Mala prostovoljca“. Odobravanje hvaležnega občinstva bodi vsem trem v majhno odškodnino za njihov trud. Iskreno zahvalo dolgujemo g. F. Marinčku za njegov trud pri skiptikonu. Hvaležno se zahvaljujemo gg. Waschtetu in C. Petrovcu za njuno spremljevanje na klavirju in harmoniju pri vseh naših dosedanjih prireditvah, g. L. Katniku, ker je šel na roko pri uravnavi garderobe in odra, g. S. Dimniku za sestavo, pisanje in odpošiljanje vabil ter pomoč pri dekoriranju dvorane o priliki prireditve 1. decembra 1915, ter gg. S. Dimniku, C. Petrovcu, A. Waschtetu za sodelovanje pri mešanih zborih. Srčna zahvala vsemu ostalemu CMD učitelstvu, ki je skrbelo pri prireditvah za red v dvorani in pri vhodih ter pomagalo pri oblačenju otrok in ureditvi odra. Topla, iskrena zahvala njemu, ki je „duša“ naših prireditev, našemu neumornemu Karlu Mahkoti, ki je vedno pripravljen, da se odzove našemu klicu z največjo vneto in požrtvovalnostjo. Ženska podružnica CMD in CMD sploh mu dolgujeta neomejeno zahvalo in hvaležnost...“ Vsi tu imenovani so naši tovariši in naše tovarišice, ki je tudi iz njih uspešnega dela pognal slovenski živelj v našem Trstu mogočno in ponosno rast! Narod, ki tako ceni delo učiteljstva, je takega učiteljstva tudi vreden!

—t— Nova imena mestnih otroških vrtcev v Trstu. Cesarski komisar je odredil, da se bo odslej imenoval mestni otroški vrtec na Novi reni „Mestni otroški vrtec po ustanovi nadvojvodinje Gizele“, oni v ulici Manzoni „Mestni otroški vrtec po ustanovi nadvojvode Rudolfa“, oni na Stari reni pa „Mestni otroški vrtec cesarice Elizabete“.

—t— Še vedno — „ščavi“! V „Edinosti“ z dne 27. marca 1916, št. 87, beremo: Pišejo nam: Raznim slojem laškega prebivalstva še zdaj ni dosti grenkih izkušenj; še vedno so ostali zvesti naukom, ki so jim jih skozi desetletja vcepili zlobni zapeljivci, ki so pa o pravem času odnesli svojo kožo čez mejo. Včeraj popoldne je bil znanec I. K. priča, kako je mladenič od 16. do 17. let v gornjem delu ulice Chiozza psoval 6letnega dečka in 4letno dekleto ki sta se pred stanovanjem igrala, s „ščavi“. Pri peku v ulici Acquedotto št. 59 sta se včeraj širokoustili dve po „Piccolo“ vzgojeni ženi, da nočeta hoditi k peku F. B. v ulici Giulia, češ, ker je „ščavo“. Na protest narodne služkinje neke znane slovenske meščanske družine, da je čas nehati s takimi besedami in da pokliče stražo, sta razljučeni ženi kričali, naj le pokliče stražo, in da se ne bojuje nikogar. Pred par dnevi sem bil od daleč

priča, kako je tropa 10 do 14 letnih paglavcev obmetavala s kamenjem med klici „ecco la scuola ščava“ okna slovenske šole v ulici Giuliani. Povpraševal sem pozneje v šoli če je kaj škode, ter strmel, ko sem videl na stotine razbitih šip. Živimo v vojnem času in ni časa danes, da bi se z zapisovanjem takih slučajev pobesnelega šovenizma razburjalo pr. bivalstvo, a zameriti se nam pa tudi ne more, če prosimo pristojne faktorje, da naredijo v tem oziru red. Naš narod, čigar sinovi žrtvujejo dan na dan svoje zdravje in življenje v borbi za skupno domovino vseh avstrijskih narodov, pač ne zasluži, da bi ga žalili... (tu je cenzura črtala nekaj vrst)... je treba še zdaj se pojavljajoče izrastke vzgoje tržaške laške mladine iz časa pred 23. majnikom l. 1915. korenito odpraviti ter gojiti složno življenje obeh narodnosti, ki imata tu svoje domove.

—t— Za vojno razstavo v Trstu. Deželno društvo „Rdečega križa“ za Trst in Istro prosi vse one, ki imajo slike dohoda in prevažanja ranjenih vojakov v Trst, naj jih izroče „Rdečemu križu“, ki jih porabi za vojno razstavo.

Istrske vesti.

—i— Zaplenjena knjiga. Okr. sodišče v Rovinju je zaplenilo knjigo „La nuova Germania“ (Nova Nemčija).

—i— Draginjske doklade za deželne uradnike in učiteljstvo v Istri. Istrski deželni odbor je sklenil, da dobe deželni uradniki in učiteljstvo v Istri vojno draginjsko doklado v isti izmeri kakor državni uradniki. Med učiteljstvom bodo deležni te podpore vsi, ki imajo usposobljenostno izpričevalo; razlika med moškimi in ženskimi učnimi osebami bo samo ta, da dobe učitelji 20% manjšo doklado, nego moški tovariši.

—i— 10.000 kron Družbi sv. Cirila in Metoda za Istro. V Zagrebu je umrla te dni meščanka in dobrotnica Vekoslava Hasskova. Vse svoje imetje, ki ga cenijo na 120.000 kron, je zapustila v dobrodelne namene, in to 25 torici legatov. Družba sv. Cirila in Metoda za Istro dobi 10.000 kron.

Iz Dalmacije.

—d— Umrl je v Zadru vpokojeni gimnazijski ravnatelj Avgustin Dobrilović. Bil je izvrsten šolnik in zvest svojemu narodu do zadnjega zdiha. — Blag mu spomin!

—d— Umrl je v Dugopolju (Dalmacija) v visoki starosti ugledni duhovnik don Božo Macanović. Pokojnik je bil od mladih let navdušen narodnjak ter si je pridobil velikih zaslug v prvih časih narodnih borb v Dalmaciji. Bil je čestit in plemenit človek in vzoren duhovnik.

—d— Razpuščeno društvo. Iz Starega grada v Dalmaciji poročajo, da je razpuščeno tamošnje društvo „Unione Dalmata“.

—d— Na prvem mestu italijansko! Uradni „Objavitelj Dalmatinski“ prinaša v številki z dne 8. marca poziv „Pripomočne zadruge državnih činovnika Dalmacije“, in sicer na prvem mestu — italijansko!

—d— Umrl je v kraju Povlje na Braču v Dalmaciji tamkajšnji nadučitelj Drago pl. Mascarell-Monteverde, star šele 37 let.

—d— Madžari in Jadransko morje. V Budimpešti so ustanovili pod predsedstvom dvornega svetnika Havasza posebno društvo, ki hoče podpirati madžarske interese ob jadranski obali in skrbeti zlasti za čim najožje gospodarske stike z Dalmacijo. Društvo je kupilo lepo knjižnico bivšega podobnega avstrijskega „Dalmatinskega združenja“ na Dunaju ter je izbralo posebno naučno sekcijo, ki naj skrbi, da se bo v madžarskih šolah vbodoče posvečala posebna pažnja razmeram na morju in v primorskih deželah.

Splošni vestnik.

Vojni križ za civilne zasluge. Dunaj, 29. marca. (Kor. ur.) „Wiener Ztg.“ objavlja po cesarju potrjena pravila 16. avgusta 1915 ustanovljenega vojnega križa za civilne zasluge. Podelil ga bo cesar na predlog pristojnih oblasli osebam, ki so se odlično izkazale v sedanji vojski s posebno vnetim in požrtvovalnim delom na civilnem polju in ki so tako zaslužile odlikovanje. Vojni križ se podeli v 4. razredih, diploma se ne izstavi.

Draginjskih doklad ne morejo rubiti. S cesarsko naredbo od 8. februarja 1916, državnih zakonik št. 32, je odredjeno, da se ne morejo eksekvirati tiste doklade, ki so bile uslužbencem države in uprave državnih železnice dovoljene zaradi izrednih razmer, ki jih je usvarila vojna. Iz tistih razlogov velja to tudi za draginjske doklade, ki so jih druge javne zveze in privatni delodajalci dovolili povodom vojne. Za privatne uslužbence je taka odredba potrebna tembolj, ker bi pri plačah, ki znašajo nad 2000 K, zapadel ves

povišek dohodka eksekuciji in bi torej ves poboljšek šel upnikom v prilog. Zato je izšla sedaj cesarska naredba, ki gori rečeno naredbo od 8. februarja razteza na vse draginjske doklade, dovoljene drugim osebam v javni službi, ali v privatnem delavnem ali službenem, trajnem ali netrajnem razmerju, kakor tudi njihovim zapuščencem.

Poti širokim krilom. Namestno generalno poveljstvo 3. bavarskega armadnega zbora je izdalo razpis, ki v njem opominja ženstvo, naj ne trosi tkanin na neprimerno široka in nabrana krila, kakor tudi ne usnja za previsoke črevlje. Usnje in tkanine se rabijo za nujnejše svrhe. Patriotična dolžnost veleba ženstvu, da se v tem resnem času nosi primerno skromno. Pametna in potrebna odredba!

Dopusti za čebelarje. Tajništvo „Slovenskega čebelarstva“ v Ljubljani razglašča: C. kr. kmetijsko ministrstvo je izposlovalo, da se bodo letos dajali dopusti tudi čebelarjem. V smislu splošnih določb o dopustih ima čebelar, ki si želi dopusta, prositi zanj svoje predpostavljeno poveljstvo enostavno pri raportu. Dopusti se dele pri nadomestnih krdelih, črnovojniških etapah, črnovojniških stražnih bataljonih, v taborih vojnih ujetnikov, mostnih utrdbah, drugih stražnih formacijah in železniških varnostnih oddelkih. Dalje se dovoljujejo dopusti črnovojniškim obvezancem in delavcem, ki so obvezani k vojnim datjavam, moštvo v ozadju, ki so določena v različne svrhe, v kolikor dopuščajo razmere, v ozadju se nahajajočim častniškim slugam, za superarbitracijo predlaganim moštvo, ki so za službo nesposobna, kakor tudi onim, ki se nahajajo v okrevališčih. Dopustni čas in termin je prilagoditi čebelarjem potrebam. V kolikor bo mogoče, se bodo dajali vbodoče tudi večkratni dopusti (za časa rojev, pobiranja medu, skrbi za prezimovanje).

Pozor pri poštnih zavitkih! Ugotovilo se je, da se pošiljatelji vojnopoštne zavitek v največ slučajih ne ravna po določbi že opetovano razglašanih pogojev razpošiljanja, naj se namreč v zavitek vložijo prepis naslova. Kadar se to ne zgodi, je nemogoče dostaviti take zavitke, ki dospejo na namembni kraj brez naslova. Torej prepis naslova vedno v zavitek!

Pridelovanje buč in solnčnic zaradi olja. Vojni čas je spravljal na dan tudi vprašanje o pridelovanju oljnih rastlin. Jedilnega olja je namreč tako malo in je tako drago, da ga ni mogoče kupovati. Na ta način smo prišli ob važno hranilo, ki ga po naših krajih jako pogrešamo. Proti prevelikemu pomanjkanju olja se bo dalo pa tudi po naših krajih nekaj storiti, če se bomo poprijeli doma pridelovanja oljnih rastlin, oziroma oljnega semena. Na Štajerskem napravljajo namreč že odnekaj domače olje iz bučnega semena in iz semena solnčnic. Ravnotako bi se dalo tudi napravljati domače olje, če bi se zavzeli za pridelovanje bučnega semena in če bi začeli pridelovati solnčnice v nekoliko večji meri. Buče pridelujemo pri nas že odnekaj in tudi solnčnice so nam dobro znane rastline. Ene ko druge pridelujemo najraje med turščico, med krompirjem ali pa ob kraju takih njiv. Toda za bučno seme se dosedaj nismo doti zmenili in tudi seme solnčnic se ni obrčalo za olje. Danes se pa nujno priporoča, da ga dobro posušimo in obračamo za olje, zakaj to seme ima dosti olja v sebi. In ravno tako nam kaže tudi solnčnice v večji meri gojiti, da bomo lahko dobivali kaj več domačega olja za naša jedila. Bučno olje nam takoj morda ne bo ngajalo. Privadili se mu bomo pa tako hitro, kakor so se mu Spodnji Štajerci, ki jim je to olje kakortudi olje iz solnčnic posebno slastna in okusna začimba. Hitro bomo spoznali, da je to olje res prav dobro nadomestilo za dragoceno laško olje. Nujno se zaradi tega priporoča, da sadimo že letošnjo pomlad nekaj več buč in solnčnic med turščico in krompirjem. Zaradi tega je takoj skrbeti, da dobimo potrebno seme. Kdor nima potrebnega semena solnčnic, naj ga dobi iz sosesčine, in če bi ga ne bilo v deželi zadosti, naj se poišče na Štajerskem, v kolikor ga je treba za seme. Brez dvoma je, da nam pojdejo tudi naše merodajne oblasti rade na roko in da nam bodo pri tem delu rade pomagale, če bodo videle, da smo se poprijeli pridelovanja teh oljnih rastlin, ker je olje velikega pomena za ljudsko prehrano po naših krajih in važno tudi za razne druge potrebe. — Poučite ljudstvo o tem!

Zaplenjene vinjete. Praški listi so priobčili te dni odlok sodišča, ki odreja zaplenbo modro-belo-rdečih vinjet na škatlah užigalic, ki so produkt nekaterih čeških tvrdk. Na predlog državnega pravdnika je sodišče ugotovilo tu objektivni čin zločina motenja javnega miru po § 65 a) 2. z. Prepoveduje se nadaljno širjenje teh vinjet ter odreja, da je vse zaplenjene izvode uničiti.

Tri milijone kron za duhovnike. Vlada je določila tri milijone kron za draginjske doklade duhovnikom.

Razgled.

— Kako deluje vojaška invalidna šola v Plznu. V c. kr. invalidni šoli v Plznu je bilo, odkar se je začela, t. j. od dne 1. svečna 1915. l. pa do današnjega dne izšolanih 1347 v vojni poškodovalnih mož in fantov. Po narodnosti je bilo 665 Čehov, 408 Nemcev, 113 Madžarov, 85 Poljakov, 28 Rumunov, 19 Hrvatov, 13 Rusinov, 6 Italijanov, 5 Slovencev, 3 Slovaki in pa 2 Srba, ter je bilo izgotovljenih do danes 84 umetnih končin in 162 ortopedičnih umetnih priprav. Iz navedenih števil je razvidno, koliko požrtvovalnosti in dela je bilo tu treba bodisi s strani ustanovitelja sanitetnega šefa plznške posadke višjega štabnega zdravnika dr. Krejčega in voditelja zdravnika invalidne šole dr. Nebeskega, bodisi s strani plznške javnosti.

— Jubilej slovaškega pisatelja. V Lipt. Sv. Miklavžu je slavil 11. pret. m. svojo sedemdesetletnico pisatelj Gregor Uram-Podtatransky.

— Drugi trgovski tečaj za vojne invalide na trgovski akademiji kr. mesta Plzna se je pričel 2. marca in bo trajal do konca meseca maja. V tečaju poučujejo trgovsko računstvo, trgovstvo, knjigovodstvo, korespondenco, menjarstvo, češčino, nemški pravopis, tesnopis, strojepis na te den 22 ur. V kursu je bilo sprejetih iz orthopedičnega oddelka tamošnjih vojaških bolnic 13 vojakov-invalidov. Pouk je brezplačen. Poučujejo profesorji trgovske akademije. Šolske potrebščine je podaril kuratorji trgovske akademije.

— „Südmarka“ — na Ruskem. Kakor poroča „Grazer Montagsblatt“ so v Lucku v Volinju (zasedli del Rusije) ustanovili podružnico „Südmarka“, ki je osrednjemu vodstvu že poslala ustanovnico.

— Prepovedane pisanice. Moravska deželna vlada je prepovedala barvanje jajc za velikonočne pisanice. Kakor znano, je ta običaj zlasti na Moravskem jako razširjen.

— Nравnost v Sarajevu. Policija v Sarajevu je aretirala pet žensk, ki so prav sistematično lovile šoli komaj odrasle deklice in jih zavajale v prostitucijo. Zaprte so trgovčevi ženi Janković in Puhalač, gostilničarka Kendulić, šivilja Ninić in vdova uradnega sluga Pitić. Zavajale so tudi hčerke iz odličnih rodov. Orgije so se vršile v prostorih nekega trgovskega agenta. Početke je trajalo že dva meseca. Kompromitiranih je tudi več takozvanih boljših gospodov.

— Novi rektor v Jassy, v Rumuniji. Profesor Mattei Cantakuzino je imenovan za rektorja vseučilišča v Jassy za dobo treh let.

— Časopisje na Ogrskem. Ogrska vlada je listom na Ogrskem že oktobra l. 1914. dovolila, da jih upravnistva za dobo vojne smejo poštnine prosto razpošiljati.

— Časopisje in vojna. Predstojništvo društva nemških založnikov časopisov in izdajatelj vseh listov v Lipskem je priobčilo ravnokar izjavo, v kateri obrazlojuje vzroke, ki neizogibno zahtevajo povišanje cen dnevnih listov. Ta okoliščina teži, s katerim se mora časopisje boriti od začetka vojne, in opozarja na sedaj nastale težave pri nabavljanju papirja in na povišanje cen papirja. To je priložilo nemške časopise k skrčenju izdaj in k čim večjemu izvišanju dohodkov. Društvo apelira na nemško ljudstvo, naj vsakdo ostane zvest svojemu listu in naj doprinese malo žrtve, ki se zahteva od njega s predstoječim povišanjem cen. Izdajatelj listov v Lipskem napoveduje s prvim aprilom 20% odstotno povišanje cen.

— Profesura za ogrski jezik in ogrsko zgodovino na vseučilišču v Berlinu. Nemški državni zbor je sprejel brez debate predlog naprednjakov za ustanovitev profesure za ogrski jezik in ogrsko zgodovino na vseučilišču v Berlinu.

— Državni umirovljenci in draginja. Prvo splošno uradniško društvo avstro-ogrsko monarhije je nedavno zopet predložilo vladi prošnjo, da bi se tudi umirovljenim državnim uradnikom in vdovam po takih uradnikih naklonila potrebna pomoč.

— Imetje prof. dr. Masaryka zaplenjeno. Praški uradni list je objavil te dni, da je deželno sodišče v Pragi sklenilo, da se zaradi zločina veleizdaje zapleni vse imetje državnega poslanca profesorja dr. Masaryka.

— Praška mestna razstava. V Pragi so otvorili zanimivo razstavo „Praga 1750 — 1850“, ki podaja jako poučen kulturno-historični pregled razvoja češke prestolnice v navedenem stoletju. Razstava se nahaja v staromestni „radnici“.

— Reforme stanislavskega uniatskega škofa Homyšina in Rusini. Stanislavski rusinski uniatski škof Homyšin je uvedel v svoji škofiji razne cerkvene reforme, ki naj bi odpravile podobnost med uniatsko-kato-